

Vakanties
**IN DE
SOEP**

Maanden kijk je er naar uit: die heerlijke vakantie. Maar wat als het net iets anders loopt dan gepland? Van heftige situaties tot zware blunders: deze vakanties waren niet zo relaxed.

TEKST RENÉE BROUWER

'IK WAS ERVAN OVERTUIGD DAT IK DOODGING'

SANNE: "Ik maakte een vreselijke vliegreis mee waarbij we bijna neerstortten. De vlucht ging van Amsterdam naar Honduras. Vlak voor de landing zag ik vanuit mijn raam dat het vliegveld tussen allemaal bergen lag. Wauw, dacht ik nog, dat wordt vast een lastige landing. En inderdaad, dat werd het ook. Van het een op andere moment begon het vliegtuig enorm te trillen. Hij ging omhoog en omlaag, en de zware wind aan de zijkant was duidelijk te voelen. Iedereen moest zijn riem vastmaken en plotseling trokken we op, maar na een gigantische klap stortten we totaal onverwachts een heel stuk naar beneden. De zuurstofmaskers kwamen uit het plafond en ik dacht: dit is het. Om me heen waren mensen aan het huilen, schreeuwen en aan het overgeven. Het was afschuwelijk. Ik was ervan overtuigd dat ik doodging. Het vliegtuig schudde zo hard en er was zoveel chaos, ik had geen idee hoe het ooit goed moest komen. Ik durfde ook niet uit het raam te kijken, maar na ongeveer vijf minuten werd de turbulentie rustiger. Langzaamaan kreeg de piloot weer meer controle over het vliegtuig en met een harde klap landden we op de landingsbaan. We waren allemaal stil, om vervolgens hard te gaan klappen. Iedereen was zo blij dat we nog leefden!"

'BOOS BEGON IEDEREEN TE TOETEREN'

LISSA: "Die ene keer dat ik op vakantie met de bus van mijn man een enorme file veroorzaakte bij een tolpoortje in Frankrijk zal ik nooit vergeten. Ik kon net niet bij het kaartje, dus ik opende de deur, waardoor er ineens een hard alarm afging. Ons alarm. De bus deed niks meer en iedereen achter mij begon boos te toeteren. Daar zat ik dan, zeker tien minuten (wat wel een uur leek!) met een knalrood hoofd achter het stuur. Gelukkig kwam de bus toen vanzelf weer in beweging, zodat ik onder luid protest van het alarm (dat dan weer wel) in ieder geval door het tolpoortje kon rijden. Daarna parkeerde ik langs de kant van de weg om onder het toezien van boze tolmedewerkers alle systemen te resetten. Ik krijg er nog steeds de zenuwen van als ik eraan terugdenk..."

'Het vliegtuig begon te trillen, ik was ervan overtuigd dat ik doodging'

'PAS NA ZEVEN WEKEN MOCHTEN WE NAAR HUIS'

TAHNÉ: "Ik was 23 toen ik samen met mijn vader een mooie reis door Bali maakte. Het was een prachtige ervaring waarbij we onder andere wilde dolfijnen spotten en tempels bezochten. Helaas ging het na ongeveer een week helemaal mis. Mijn vader kreeg een hartinfarct en we waren er net op tijd bij. De artsen van de intensive care hoopten dat hij met de juiste medicatie weer beter zou worden, maar helaas was er na een week nog geen verbetering. Daarom moest hij met spoed met een privévlucht geëvacueerd worden naar een gespecialiseerd ziekenhuis in Kuala Lumpur. Daar werd hij geopereerd, maar zijn overlevingskans was maar veertig procent. Wonder boven wonder verliep de operatie goed. Daarna moest mijn vader nog lang herstellen, voordat hij fit genoeg was om terug naar Nederland te vliegen. Ik bleef bij hem en werd in die periode ook nog eens overvallen door twee jongens op straat. Een ongelooflijke reis waarin van alles gebeurde, maar het belangrijkste was dat mijn vader er bovenop kwam. Na zeven weken mochten we eindelijk naar huis en inmiddels is hij weer helemaal gezond."

'DAAR LAG IK, IN MIJN BLOTE KONT'

NADJA: "Tijdens mijn huwelijksreis in Egypte dacht ik even een omslagdoek om te knopen terwijl ik van een trappetje liep. Helaas ging dat niet goed. Ik stapte mis en vloog door de lucht, waarna ik met een harde smak in mijn blote kont – ik had een klein stringetje aan – op de grond viel. Recht voor de voeten van mijn gids en andere reizigers uit onze groep. Mijn vakantie was pas net begonnen, maar de toon was meteen gezet."

'MET VEEL BOMBARIE WERD IK AANGEKONDIGD'

LISETTE: "Op een avond tijdens mijn vakantie in Spanje had ik net iets te veel op. En als ik dronken ben, zing ik het liefst karaoke. Dolblij meldde ik me daarom aan bij het entertainment van mijn hotel. Het publiek, voornamelijk Engelsen, nam de karaoke zeer serieus, dus toen ik met veel bombarie werd aangekondigd met het liedje *Killing Me Softly With His Song* van de Fugees dacht iedereen dat ik echt kon zingen. Totdat ik begon. Het was zo vals dat iedereen elkaar zwaar teleurgesteld aankeek. Sommigen riepen zelfs 'Boe!'. Ondertussen had ik de grootste lol, maar de volgende dag bij het zwembad toen iedereen me raar aankeek, kwam toch de schaamte..."

'AL SCHREEUWEND WERD ZE GEARRESTEERD EN MEEGENOMEN'

ELS: "Met mijn beste vriendin ging ik vier weken reizen door Amerika. Onze reis begon in Sunnyvale in Californië waar we een paar dagen mochten logeren bij een vrouw met wie ik al jaren penvriendinnen was. Omdat we elkaar graag in het echt wilden ontmoeten, verbleven mijn vriendin en ik de eerste week van onze reis bij haar thuis. En hoewel dat gezellig begon, sloeg de sfeer na vier dagen compleet om. Vanuit het niets sloeg ze haar vriend in elkaar, waar wij bij waren! We sliepen in de woonkamer en opeens kwamen ze 's nachts al ruziënd binnen. Zij (een kleine vrouw van rond de 1.65 meter) begon hem (een grote man van zeker twee meter) te duwen en ging al schreeuwend bovenop hem zitten. Ondertussen trok ze aan zijn haar en gilde hij dat ze los moest laten. Het was zo heftig. Mijn vriendin en ik lagen daar verstijfd van angst. Ook omdat die vrouw met een heel enge stem tegen die man schreeuwde: 'Oh, they're not gonna help you!'. Hoelang het precies duurde, weet ik niet meer, maar opeens stond de politie voor de deur. Mijn penvriendin werd gearresteerd en al schreeuwend meegenomen. En wij bleven perplex achter. Omdat we geen ander verblijf hadden, besloten we in haar huis te blijven totdat ze een paar dagen later weer thuiskwam. Dat was zo'n bizarre situatie. We waren niet bang voor haar – ze was immers niet boos op ons – maar het voelde heel vreemd. Gelukkig deed ze toen ze terug was tegen ons gewoon aardig. Zoals afgesproken bracht ze ons met haar auto naar Los Angeles, zodat wij verder konden reizen. Helaas kregen we daarna nog een auto-ongeluk (alleen blikshade) én de busmaatschappij in Los Angeles raakte onze koffers kwijt, dus toen was ik echt helemaal klaar met de vakantie!"

'GEZELLIG SAMEN AAN HET INFUUS'

ROBINN: "Mijn vriend en ik waren net zeven maanden samen toen we voor het eerst met z'n tweeën op vakantie gingen. Een week *all inclusive* in een supermooi hotel in Turkije. Daar aangekomen zag alles er prachtig uit. Ook het eten was heerlijk, maar na drie dagen kreeg ik opeens ontzettende diarree en hield ik niks meer binnen. Uitgeput meldde ik me bij de receptie en er werd direct een ambulance gebeld. Voordat ik het wist, lag ik aan het infuus in het ziekenhuis. Ook mijn vriend werd opgenomen. Net als ik moest hij continu naar de wc. Blijkbaar hadden we iets verkeerd gegeten. Omdat we aan het uitdrogen waren, moesten we allebei aan het infuus. Na een dag mochten we weer terug naar ons hotel. De vakantie duurde nog twee dagen, maar echt magisch was het niet meer. We durfden niks meer te eten en het genieten was ook meteen voorbij."

*'Daar lagen we,
samen aan een
infuuspaal in een
ziekenhuisbed'*

*'We werden wakker
van de jeuk, heel
veel jeuk: overal zaten
bedwantsen'*

'WE KEKEN RECHT IN DE KOP VAN EEN LEEUW'

VALERY: "Mijn man en ik waren op reis in Botswana. We kampeerden met een tent op het dak van een grote safari-auto midden in de bush. Dit was een niet-omheind gebied op een reservaat waarbij allerlei dieren langs onze tent liepen. Op een gegeven moment kwamen er twee beveiligers van het park naar ons toe. Ze zeiden dat we vuur moesten maken, omdat er een groep leeuwen rondliep. Leeuwen zijn bang voor vuur, dus dat zou ze op afstand houden. Maar wij dachten: ons niet gezien, we gaan wel in de tent liggen. De plek waar wij stonden, grensde prachtig aan een rivier met Zambia. 's Nachts werden wij ineens wakker van een motorbootje dat bij onze auto stopte. We hoorden stemmen en geritsel en waren heel bang om beroofd te worden. Vervolgens hoorden we keiharde klappen tegen onze auto. Trillend pakte mijn man een zaklamp en deed de tent open. Terwijl hij naar beneden scheen, keken we recht in de ogen van een leeuw die enorm begon te brullen. We schrokken ons kapot en deden snel de tent weer dicht. Vlak daarna hoorden we schreeuwende mensen, gevolgd door een motorbootje dat duidelijk wegvoer. We deden geen oog meer dicht en de volgende ochtend vertrokken we direct naar onze nieuwe bestemming. Toen we wegreden, zagen we inderdaad een groep leeuwen in de bosjes vlakbij onze auto liggen. Ze hadden ons gered van een groep rovers, waardoor ons een hoop narigheid bespaard is gebleven. Sindsdien waren we extra voorzichtig en continu op onze hoede. Als ik eraan terugdenk, krijg ik er nog steeds de kriebels van."

'HET BLOED GUTSTE ERUIT'

PATRICIA: "De twee vakanties met mijn gezin op het Portugese eiland Madeira waren geen succes. In 2017 gingen we er voor het eerst heen, maar op de tweede dag kreeg ik plotseling het bericht dat mijn vader was overleden. Daardoor moesten we halsoverkop weer terug naar Nederland. Het jaar daarop hoopte ik op een herkansing, maar helaas werd ook die vakantie één groot drama. Tijdens een lange wandeltocht gleed mijn man namelijk uit over een richel, waardoor zijn scheenbeen bijna helemaal openlag. Het bloed gutste eruit en hij raakte compleet in paniek. Om het nog erger te maken, hadden we allebei geen bereik, maar gelukkig liepen er *locals* achter ons die wel 112 konden bellen. Onze twee kinderen waren echter al een stuk voor ons uitgelopen, dus nadat de ambulance er na een uur wachten eindelijk was, moest ik eerst op zoek naar hen. Het was verschrikkelijk. Ik was zo bezorgd om mijn man, en wist ook niet waar mijn kinderen waren. Uiteindelijk vond ik ze een heel stuk verderop. Met z'n drieën gingen we direct naar het ziekenhuis. Mijn man was zo erg gewond dat hij elke dag naar een arts moest, waardoor wij nergens meer naartoe konden. We maakten de vakantie af, maar besloten daarna nooit meer naar Madeira te gaan."

*'We keken
recht in de
ogen van
een leeuw'*

'MIJN VRIEND EN IK ZATEN ONDER DE RODE BULTJES: BEDWANTSEN'

KIM: "Knetterhard had ik gewerkt de afgelopen jaren met mijn eigen bedrijf en eindelijk had ik voor het eerst in twee jaar een vakantie geboekt. Samen met mijn vriend zouden we twee weken in een luxe hotel aan de kust in Zuid-Frankrijk zitten. Alles erop en eraan. Genieten, tot *the max*. Althans, dat was het idee. Toen we ernaartoe vlogen hadden we maar liefst zes uur vertraging. Gevalletje Schiphol-lead. Bloedchagrijnig kwamen we midden in de nacht aan. Eenmaal in de hotelkamer ploften we op bed neer en vielen we meteen slaap. Om de volgende ochtend vroeg wakker te worden van jeuk. Heel veel jeuk. Mijn vriend en ik zaten onder de rode bultjes: bedwantsen. Huilend en kwaad belde ik de receptie. Ik heb de hele boeking meteen geannuleerd wanneer we vertrokken naar een ander luxe hotel in de buurt. Dat was gelukkig wel een succes, maar de rest van de vakantie hebben we met jeuk aan het zwembad gezeten door die bultjes."